

Råra bröder! kom, stå vi
Dricka glaset i botten;
Vår lotten :|:
Är oss glada bli.

Verlden är ångstig, så befångd som hon kan,
Krogen och Kyrkan ligga så långt från hvarann,
Låt oss njuta! :|:
Tumla man på man.

2.

Rom och smaka detta vin,
Turkar, Tartarer och Morer!
Creditorer, :|:

Hållen en god mine!
Rågan skall rymmas ut till ringaste slant,
Krogen i vägen ligger allrid galant.
Låt oss rusta :|:
Tumla på vår slant!

Säljes i Björnkåhls Bokhandel i Stockholm.

Uppsala, tryckt hos Em. Bruzelius, 1827.

GS 1249

Spågumman.

Släcka du, som uppå denna dagen
Vår ett namn, så vackert, som Marie;
Se på mig, och ungdom och behagen
Släla ro för ålderdomen bli.

2.

Lyfne någon till min lilla låra!
Äfwen jag har varit fjorton år,
Fast jag nu är worden gammal håra,
Var jag då, som blomman, i min vår.

3.

Ugde också mina små talanger,
(Fast man egenfår ej vara bår)
Derför fick jag många complimanger
Af min Spegel och min Kurtisår.

4.

Tiden gick så hastigt, som jag drömde:
Ungdomsåren vara blott en dag.
Den som tillbad mig, han hastigt glömde,
Och min Spegel glömde äfwen jag.

N:o 581.

Fiskartorpet.

Ulla! min Ulla! såj får jag dig bjuda
Äldaste smultron i Mjöl och Vin?
Eller ur Sumpen en sprittande Ruda,
Eller från Källan en Wattensterrin? (Fin.)
Örrarna brynas af wädrén med wäda,
Blommor och Granris wälluft ger;
Duggande Skar de Solen bebåda,
Som du ser. D. E.

Är det gudomligt, Fiskartorpet! Hwad?
Gudomligt att beståda?
Än de stolta Stämmar som stå rad i rad,
Med friska blad!
Än den lugna Wiken
Som går fram? — Ah ja!
Än på långt håll mellan wiken
Ärarna?
Är det Gudomligt? — Dessa Ängarna?
Gudomliga! Gudomliga!

2.

Skål och god middag i Fensfret, min Sköna!
Hör huru flockorna hörs från Stan,
Och se hur dammet bortskymmer det gröna
Mellan Ealecher och wagnar på plan. (Fin.)
Råd mig ur fensfret där du ser mig stanna,

Sömnig i sadeln, min Cousine,
Primo en Skorpa, Secundo en Kanna
Hoglands win. D. E.
Är det gudomligt, Fiskartorpet! Hwad?
Gudomligt att beståda!
Än de stolta Stämmar som stå rad i rad
Med friska blad!
Än den lugna Wiken
Som går fram? — Ah ja!
Än på långt håll mellan wiken
Ärarna!
Är det gudomligt? — Dessa Ängarna?
Gudomliga! Gudomliga!

3.

Ru ledes Hingsten i spiltan, mina Ulla,
Öndaggande, stampande, i galopp.
Än uti stallörrn des ägon de rulla
Stolt opp till fensfret, till dig just dit opp. (Fin.)
Du all naturen uppeldar i låga
Med dina ägons warma prål.
Klang! ner wid grinden, i warmaste råga,
Klang din stål! D. E.
Är det gudomligt, Fiskartorpet! Hwad?
Gudomligt att beståda!
Än de stolta Stämmar som stå rad i rad,
Med friska blad!
Än den lugna Wiken
Som går fram? — Ah ja!
Än på långt håll mellan wiken
Ärarna!
Är det gudomligt? — Dessa Ängarna?
Gudomliga! Gudomliga!